

flæringer fra iffælægelyndige Mænd, naar man foreskrev tilstræffelig indskrænkende Bestemmelser, maatte kunne skaffe den fornødne Sikkerhed tilveie. Justitsministeriet henvendte sig derefter til Kirke- og Underviisningsministeriet med Anmodning om at træffe en lignende Bestemmelse for de Eigapellers Bedkommende, der maatte findes i Kjøbstæderne og paa Landet, som den, der var tagen for Kjøbenhavns Bedkommende, og henvendte sig samtidig til Sundhedscollegiet, idet det gjorde samme bekendt med den Betragtning, som Ministeriet havde af Sagen, og forespurgte, hvilke Skridt dette fandt, at det kunde være hensigtsmæssigt at træffe, for saavidt muligt at forebygge den Fare, der kunde være for Skindødes levende Begravelse, navnlig for saavidt muligt at fjerne den Frygt, der i saa Henseende var vakt. Min Tanke i Retning af, hvad der var at gjøre, gik fornemmelig ud paa, at man skulde sikke sig, at det Eghsyn, paa hvilket Dødsattesten blev begrundet, ikke blev foretaget før efter længere Tids Forløb, efterat Døden antoges at være indtruffen, og navnlig har jeg i saa Henseende tænkt paa 3 Gange 24, Timer; dernæst, at de Dødsattester der bleve udstedte som Følge af Eghsynet, indeholdt en udførlig Optegnelse af de Tegn, hvorpaa Formeningen om den indtrufne Død var grundet, og endelig tænkte Ministeriet sig, at der maatte udarbejdes en nyere Anviisning, som støttede sig til den nyere Videnskabs Erfaring om, hvad der kunde være at ansee for utvivlsomme Tegn paa Døden. I denne Retning tilskrev jeg, som sagt, Sundhedscollegiet, og jeg var betænkt paa, naar denne Forhandling var bragt til Ende, at træffe de fornødne Foranstaltninger ad administrativt Veie. Jeg maatte nemlig antage, at man ad administrativt Veie kunde forandre den Anviisning, som er vedføiet Placaten af 1832 om, hvilke Tegn der skulde ansees for visse Døds tegn. Jeg skal her ved denne Leilighed bemærke, at jeg egentlig havde tænkt mig, at man navnlig for Eghsynsmændene maatte foreskrive mere indskrænkende Bestemmelser, end dem, der ere trufne for Lægernes Bedkommende. Jeg for mit Bedkommende skulde være tilbøjelig til at mene, at det sjældent

wilde staae i Eghsynsmændenes Magt at attestere, at Døden var indtruffen, uden at de virkelig kunde constatere, at Forraadnelsen var tilstede. Den ærede sidste Taler nævnte jo et andet Tilfælde, nemlig at Bedkommende havde været tilstede under Dødskampen; men dette vil jo i Reglen ikke være Tilfældet med Eghsynsmændene. Jeg meente altsaa, at det maatte kunne lade sig gjøre at faae denne Anviisning forandret ad administrativt Veie, og jeg maatte ligeledes ansee mig for bemyndiget til ad administrativt Veie at foranledige, at Lægerne, naturligtviis med visse Undtagelsestilfælde, instrueredes om ikke at foretage det sidste Eghsyn førend efter Forløbet af 3 Gange 24 Timer, efter at den formeenlige Død var indtruffen. Det er en Selvfølge, at der i saa Henseende maatte kunne gjøres Undtagelser, deels naar Forraadnelsen var indtruffen paa et tidligere Standpunkt, og deels i Tilfælde af voldelig Død og andet lignende. Derved troer jeg, at det Væsentligste vilde være opnaaet af det, man i saa Henseende behøvede at gjøre. Efterat Sagen nu imidlertid er bragt frem for Thinget, vil jeg finde det ganske naturligt, at den bliver gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse, og det er jo, saafremt jeg har opfattet den ærede Forslagsstiller rigtig, hans Mening, at Sagen skal gaae i et Udvalg, hvor det da vil kunne tages under yderligere Overveielse og blive gjort til Gjenstand for Conference med Regjeringen, hvorvidt det virkelig er nødvendigt at træffe nye Lovbestemmelser i denne Materie, eller om man ikke ad administrativt Veie kan raade Bod paa de manglende, der maatte være tilstede ved den nuværende Ordning. Jeg nærer nogen Betænkelighed ved at ordne denne Sag ad Lovgivningsveien. Der er fra mit Standpunkt med Eghsyn til, hvorledes Lovgivningen heldigst foregaaer, noget mindre heldigt i ved hver enkelt Leilighed strax at udtale sin Tanke, sin Frygt i et enkelt Lovforslag. Det har allerede viist sig ved Forhandlingerne idag, at en saadan Tanke, naar den skal forfølges consequent, fører langt videre. Jeg skal i saa Henseende henwise til det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup). Det viser jo, at